

Etnografski muzej u Zagrebu – priprema za hiperumreženo okruženje

Otkako je osnovan prije gotovo stotinu godina, Etnografski muzej u Zagrebu doživio je mnoge promjene u svom okruženju. No drugo desetljeće 21. stoljeća moglo bi donijeti izazove koji nameću dodatno opterećenje ustanovi koja se brine za tradicijsku baštinu. Za današnje muzeje jedno od ključnih pitanja je kako ostati relevantni za svoju publiku u hiperumreženom svijetu koji stvara potpuno novi kontekst i pravila djelovanja.

Kako bi se suočili s novim zahtjevima, muzejski stručnjaci teže novim pogledima na svijet, ponovno promišljaju svoje uloge i uzimaju u obzir stvarnost poput digitalne moći, trenutno povezane publike ili svjetske krize. Muzeji se brinu za goleme i vrijedne zbirke, često smješteni u zgradama čije je održavanje vrlo zahtjevno, njihove djelatnosti traže znatnu javnu potporu, a priljev mladih stručnjaka s novim vještinama nije dostatan – sve to djeluje i na Etnografski muzej u Zagrebu.

Rješavanje tih pitanja izazov je za upravu muzeja. Sposobnost korištenja postojećih sredstava i nastojanje iznalaženja novih mogućnosti za razvoj i rast, čini se, jedini su izlaz. Muzeji koji su strateški pristupili ostvarenju svojih ciljeva mogu se nadati boljoj budućnosti. Stoga Etnografski muzej mora slijediti zacrtan put, učiti od iskustva drugih i naći snage za napuštanje stare prakse. Već postignut pozitivni razvoj poput promicanja međukulturalnog dijaloga može dodatno pomoći muzeju da postigne svoj cilj – postati prijateljsko i interaktivno mjesto za posjetitelje. Muzej nije samo mjesto za učenje nego i komunikacijska platforma na kojoj korisnici mogu kreirati nove ideje, njegovati inovaciju i tražiti kreativna rješenja.

Kreativnost daje muzeju novu vitalnost u težnji za predanim i stručnim ostvarivanjem svog poslanja. Kako bi zadovoljio te potrebe, Etnografski muzej u Zagrebu mora razviti nove vještine i promicati filozofiju sažetu rečenicom da „**muzej nije ono što sadrži već ono što omogućuje.**“

Goranka Horjan